

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 845/2017
15.06.2017. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Миломира Николића, председника већа, Марине Говедарица и Слађане Накић Момировић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Мирјана Радовановић, адвокат из ..., против тужених ББ ДОО из ..., са седиштем у ..., чији је пуномоћник Бојана Љубиновић, адвокат из ... и ВВ из ..., чији је пуномоћник Катарина Радовић, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду ГжЗ 204/16 од 18.07.2016. године, у седници одржаној 15.06.2017. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

ОДБАЦУЈЕ СЕ ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду ГжЗ 204/16 од 18.07.2016. године, као недозвољена.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду ПЗ 215/2013 од 03.03.2016. године, ставом првим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца којим је тражио да му тужени на име накнаде нематеријалне штете због повреде угледа, части и права личности исплате солидарно износ од 490.000,00 динара са законском затезном каматом, почев од 03.03.2016. године па до коначне исплате. Ставом другим изреке, тужилац је обавезан да туженима накнади трошкове поступка и то туженом ББ ДОО у износу од 333.690,00 динара, а туженој ВВ у износу од 345.430,00 динара.

Одлучујући о жалби тужиоца Апелациони суд у Београду је пресудом ГжЗ 204/16 од 18.07.2016. године, ставом првим изреке, преиначио пресуду Вишег суда у Београду ПЗ 215/13 од 03.03.2016. године, у делу става првог изреке, утолико што је обавезао тужене да тужиоцу на име накнаде нематеријалне штете због повреде угледа, части и права личности солидарно исплате износ од 100.000,00 динара, са законском затезном каматом почев од 03.03.2016. године па до коначне исплате. Ставом другим изреке, одбијена је жалба тужиоца и потврђена пресуда Вишег суда у Београду ПЗ 215/13 од 03.03.2016. године у преосталом делу става првог изреке, којим је захтев

тужиоца да суд обавезе тужене да тужиоцу на име накнаде нематеријалне штете због повреде угледа, части и права личности солидарно исплате износ од 390.000,00 динара са законском затезном каматом почев од 03.03.2016. године па до коначне исплате, одбијен као неоснован. Ставом трећим изреке, преиначено је решење о трошковима парничног поступка из става другог изреке пресуде Вишег суда у Београду ПЗ 215/13 од 03.03.2016. године и одлучено да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Тужилац је благовремено изјавио ревизију против одлуке садржане у ставу другом изреке пресуде Апелационог суда у Београду ГжЗ 204/16 од 18.07.2016. године. Одлуку је побијао због погрешне примене материјалног права, а у ревизији се позвао на одредбу члана 403. став 2. и 407. став 1. ЗПП.

Тужена ВВ је на ревизију тужиоца писмено одговорила.

Врховни касациони суд је испитао побијану одлуку на основу члана 410. став 2. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС" бр. 72/11, 49/13-УС, 74/13-УС, 55/14), па је нашао да ревизија тужиоца није дозвољена.

Из навода ревизије произлази да тужилац основ за изјављивање ревизије налази у чињеници да је другостепеном пресудом преиначена првостепена пресуда. Одредбом члана 403. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку прописано је да је ревизија увек дозвољена ако је другостепени суд преиначио пресуду и одлучио о захтевима странака.

Оцењујући околности конкретног случаја и садржину цитиране одредбе Врховни касациони суд налази да иако је првостепена пресуда делимично преиначена од стране другостепеног суда, ревизија тужиоца није дозвољена. У конкретном случају другостепеном одлуком је преиначена првостепена пресуда којом је одбијен тужбени захтев тужиоца за накнаду нематеријалне штете у износу од 490.000,00 динара (став први изреке пресуде Вишег суда у Београду ПЗ 215/2013 од 03.03.2016. године). Другостепеном пресудом преиначена је првостепена пресуда тако што су тужени обавезани да солидарно тужиоцу на име накнаде штете због повреде угледа, части и права личности исплате износ од 100.000,00 динара (став први другостепене пресуде), док је преостали тужбени захтев – захтев за исплату накнаде штете у износу од 390.000,00 динара са припадајућом каматом одбијен као неоснован (став други изреке другостепене пресуде). Како је износ од 390.000,00 динара са припадајућом каматом на име накнаде штете због повреде права личности и повреде угледа и части већ био одбијен првостепеном пресудом, побијана одлука (пресуда другостепеног суда) у наведеном делу нема правни значај преиначујуће одлуке без обзира на формулацију садржану у изреци пресуде Апелационог суда у Београду.

Из наведеног произлази да би право на ревизију, у конкретном случају, по основу преиначења, и то за усвајајући део имали само тужени као

страна чије је право другостепеном одлуком умањено. Наиме, ревизија на основу члана 403. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку због преиначења првостепене пресуде дозвољена је само у ситуацији када је ревизију изјавила странка којој је због преиначења првостепене одлуке право ускраћено или смањено. Подносилац ревизије у предметном случају је тужилац, а тужиоцу одлуком другостепеног суда право није ускраћено ни смањено, па из тог разлога ревизија тужиоца на основу члана 403. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку, није дозвољена.

Према члану 403. став 3. Закона о парничном поступку, ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Вредност предмета спора побијаног дела износи 390.000,00 динара, који очигледно не прелази вредност 40.000 евра по средњем курсу НБС ни на дан подношења тужбе, ни на дан пресуђења, па из тог разлога ревизија тужиоца није дозвољена ни према члану 403. став 3. Закона о парничном поступку.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 413. ЗПП одлучио као у изреци решења.

**Председник већа-судија
Миломир Николић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић